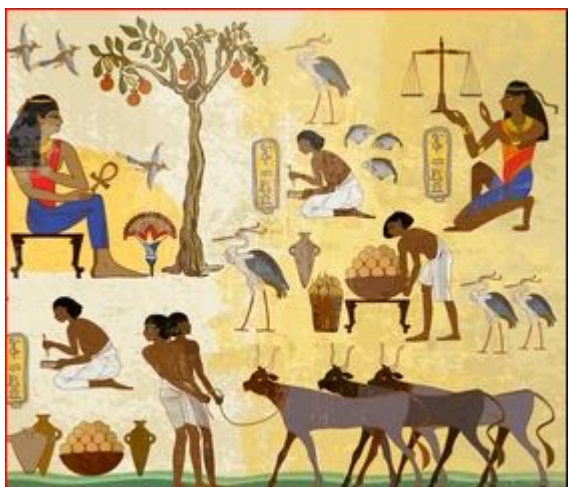

Pericopa VaYigaş - Politica economică și socială a lui Iosif în Egipt [anul 5783]

După ce faraonul l-a numit pe Iosif - Iosef, el l-a însărcinat într-o misiune extrem de complexă - să conducă regatul egiptean ca să facă față celor șapte ani de foamete.

Prima acțiune pe care Iosif o face este „Apoi Iosif a ieșit dinaintea faraonului și a străbătut toată țara Egiptului” (Geneza 41:46). Primul pas pe care-l face este să iasă pe teren ca să cunoască situația în mod direct. Într-adevăr, ceea ce vede chiar cu ochii lui este că visurile faraonului se petrec pe teren. Țara este îmbelșugată și sătulă, plină din cei șapte ani de abundență cu o rezervă enormă de recolte.

Agricultorii dau cu plăcere o cincime din roadele adunate pentru depozitele guvernului pe care Iosif le gestionează. Toate aceste rezerve erau într-o cantitate atât de mare încât funcționarii care le primeau renunțau să le cântărească „fiindcă erau fără număr” (Geneza 41:49). Așa s-a pregătit țara pentru marea foamete.

În următoarea perioadă, Iosif organizează o colectare masivă națională: „El a adunat toate alimentele din cei șapte ani care au venit peste țara Egiptului și a pus alimentele în orașe ... și Iosif a strâns multe grămezi de cereale ca nisipul mării” (Geneza 41:48-49). Cu alte cuvinte a desfășurat o colectare de stat oprind în același timp colectările private. Acestea duc la speculă și la încălcarea legii. De la început, Iosif a combinat morala și educarea maselor populare cu filosofia lui economică. Cetățeni egipteni care au încercat să-și facă rezerve de alimente în mod particular, nu au reușit.

El a cumpărat toată recolta și a păzit-o ca fiind proprietatea statului. După aceea, în timpul strâmtorii, a vândut-o cetățenilor. Așa a gestionat cu o „zgârcenie” înțeleaptă. Un om economisește pe ceva ce a cumpărat pe când el sfidează lucruri pe care le-a primit.

Odată cu începutul epocii de foamete, el a făcut un program economic-social nou, care trebuia să asigure o gestionare corectă a alimentelor pe toți cei șapte ani, iar după aceea refacerea economiei de după criză.

Ca să evite colectare de alimente și panică a publicului, el a răspândit silozuri uriașe pline de alimente lângă toate orașele din Egipt.

Depozite de alimente

În multe situri din Egipt s-au găsit gropi uriașe pentru depozitarea cerealelor. Deasupra lor s-au găsit rămășițe de clădiri uriașe care erau pentru a ocroti silozurile de ploii și furtuni. Până acum s-au găsit câteva zeci de asemenea gropi din perioada lui Iosif, însă egiptologii sunt convinși că există sute de asemenea instalații.

Iosif le-a construit în așa fel, ca lângă fiecare oraș să fie un siloz din acesta uriaș. Ele erau păzite de trupe armate mari.

Invenția pașaportului și politica de imigrare

Când foametea s-a accentuat „Iosif a deschis toate grânarele” (Geneza 41:56). Nu ni se spune că a împărțit din roade poporului, ci doar că le-a vândut. Poporul, văzând toate rezervele uriașe de alimente, s-a încurajat și a păstrat o relaxare economică.

Zvonurile despre aceste rezerve alimentare uriașe din Egipt au ajuns și la urechile popoarelor din împrejur, care sufereau și ele de foamete. Mulți comercianți veneau în Egipt în convoaie lungi ca să „Mergem în Egipt ca să rămânem în viață și să nu murim” (Geneza 42:2). Aceste zvonuri au ajuns și până la urechile lui Iacob în Canaan.

„Marele furnizor” a dat dovadă de generozitate și cinste extremă. El a furnizat și necesitățile țărilor din împrejur: „Și în Egipt au venit oameni de pe tot pământul ca să cumpere alimente de la Iosif, căci foametea apăsă greu asupra întregului pământ” (Geneza 41:57). Preocuparea pentru semenii săi a cucerit culmi de neînchipuit.

Ca să polarizeze presiunea din străinătate în favoarea finanțelor Egiptului și ca să evite abuz de consum din partea persoanelor fizice și apariția unei „piețe negre”, Iosif a adoptat o serie de reguli. În „Midraș Hagadol” găsim aceste ordine: „Iosif a dat decrete: să nu intre sclavi în Egipt, să nu intre persoane cu doi măgari, măgarii să nu care recolte din loc în loc și să nu intre nimeni care nu-și semnează numele și numele tatălui și al bunicului”.

Primul ordin spune să nu intre în Egipt cineva care nu are un loc de muncă asigurat, ca nu cumva să fie o povară asupra societății.

Al doilea ordin limitează cantitățile de export. Fiecare negustor va putea cumpăra o cantitate pe care o poate căra un singur măgar.

Al treilea ordin canalizează comerțul intern ca să evite transportul recoltelor spre marile orașe în care prețurile erau mai mari decât în orașele mici.

Al patrulea ordin vorbește despre necesitatea unui „pașaport” al cărui inventator poate fi socotit Iosif. Acest ordin stabilește ca fiecare persoană care intră în Egipt să prezinte un document de identificare despre el însuși, tatăl lui și bunicul lui. În felul acesta el putea avea date precise despre numărul cumpărătorilor, numele și originea lor. Controlul asupra străinilor și a cumpărărilor făcute de ei era atât de importantă încât el a numit pe unul din fii săi, Menase să fie șeful Departamentului de control al pașapoartelor. La biroul lui s-au adunat mii de date despre străinii care au venit în Egipt.

Reguli psihologice

Pentru populația țării Iosif a adoptat sistemul de „bonuri de pâine” împărțind fiecăruia o pâine zilnic. Chiar și cu familia sa el s-a comportat la fel: „Și Iosif le-a asigurat pâinea tatălui și fraților săi, precum și întregii case a tatălui său, după numărul copiilor” (Geneza 47:12).

Din versetul „zece frați ai lui Iosif au coborât în Egipt” (Geneza 42:3) putem învăța despre securitatea deplorabilă care stăpânea drumurile în Egipt. Benzi de tâlhari atacau pe drumuri ca să jefuiască tot ce găseau.

În general în orașe era liniște și oamenii erau mulțumiți. Cu toate acestea erau și manifestări de revoltă „Poporul a început să țipe către faraon” (Geneza 41:55). Supărarea venea din pricina porțiilor mici de pâine și hrana prea uniformă: pești din Nil, ceapă, usturoi și dovlecei. Pe de altă parte erau mulțumiți cunoscând dezastrul din țările învecinate: „Și Iosif era la putere în țară, el furniza cereale tuturor oamenilor”. (Geneza 42:6).

Nu numai comportamentul lui era exemplar, ci și viața lui personală era morală și perfectă. Poporul știa că el nu se va atinge niciodată de banii statului. După ce s-au terminat anii de foamete „Iosif aducea banii în casa faraonului” (Geneza 47:14). Iosif se impunea și peste liderii din lume pentru cinstea și perfecțiunea lui, rămânând așa în memoria colectivă.

Economie morală

O expresie care pare a fi incompatibilă și inexistentă a fost una din caracterele principale ale lui Iosif.

Un exemplu mai simplu a fost când s-au terminat și banii oamenilor cu care ei cumpărau alimentele de la stat și au fost nevoiți să-și vândă pământurile. Iosif le-a cumpărat, dar pe oameni nu i-a lăsat de izbeliște ci a avut grijă ca ei să rămână împreună în orașele la care i-a transferat, fiindcă neavând pământ nu aveau ce face la sat. El a avut grijă ca prețurile să nu crească și să rămână la nivelul lor anterior. În felul acesta el a evitat o dezmembrare a societății care putea aduce la corupție, desfrânare și la urmă anarhie.

Egiptul a ieșit din această criză majoră mai puternică decât înainte datorită unui tânăr străin, evreu care a fost adus în Egipt ca rob și a condus țara cu înțelepciune, forță, demnitate și morală.